

שלו גנבו לפחות 30.000 ל"י ונאלץ לפטר רוב עובדיו. מסעדתו פתוחה משמונה בבוקר עד שהים כלילה. דרושות שתי מסטרות. יהודים אינם אוהבים להיות מלצרים, ולדבריו הם "מתעשרים" בחקופת מלצרותם ופוחתים מסעדות שלהם.

- בערב הוזמנתי לכמה עשרות "אקדימיים" שעשו כבר כמה ימים במדרשה ומחר הם נוסעים מפה. הייתי מוכן רק לשאלות ולתשובות. שאלו: סיכויי השלום, ערכו של הנגב, יחסינו עם גרמניה ועוד שאלה אחר. עשייתי אחס כשעה וחצי, ובסוכי הכיתה עבדתי עד שהים וחצי כלילה. סלפנתי לפולה. יש לה צרות עם צפורן באחת מאצבעות רגליה. הרופא בא פעמים ביום לספל בה.

23.6.66, יום ה'

בא אצלי *jud ge* - סוציולוג מארה"ב (יהודי) שהה חודש בהודו, ונאס לפני כשתי שעות על העוני, נגודי הקסטות והשאר על הודו. לא היה נעים לי להגיד שיפטיק וילך. לבסוף הרגיש שהוא מדגיש הסאה, נפרד וחזר לבאר שבע. היה מלא התפעלות מהנעשה פה בנגב.

24.6.66, יום ו'

בא אצלי בלי הודעה מוקדמת גרי פרס, חלמיד בגואיש חיאלוז'קל סמינרי. למד שנה בירושלים, אבל אינו רוצה להשאר פה. הוא חסידו של מינקלשטיין. מסרתו להיות רב קונסרבטיבי בארה"ב. שאלתי אם יתכן שנוער טוב יעלה ארצה. סיפרתי לו על השיחות שלי עם אינשטיין ורוברט אופנהיימר בעניין זה. הוא סבור שיבואו אם יסבירו להם היטב הנעשה פה.

25.6.66

הוזמנתי חבוקר לסניף רפ"י בירוחם. מהאוננים שאין דואגים בממשלה לחיעוש הנגב. יש כמאה מובטלים, עסוקים קצת בעבודה יזומה. כור מקיט פה בית הרושת לזכוכית (פנציה). זה לא מספיק. ביקשו ממני לתת להם סקירה עולמית. דברתי על סין ואיחוד אירופה.

כתבתי הבוקר מרק ס"ז על "הדחת" משה שרת. בני משפחתו פרסמו במעריב יומנו על פרישתו זו. משונה שיש שם אי-דיוקים. הוא כותב שענה לברזילי - ברזילי לא השתתף כלל בוויכוח. דיבר בשם מפאי חזן. ידעתי כל הזמן שלבו מר על פרישתו ממשרד חוץ - אך לא ידעתי שטרירותו הגיעה עד דרגה כזו, בכל זאת היה לו הרבה אצילות.

25.6.66, יום א'

חיים טלפן הבוקר שקיבל חשובה מגולדה שהבטיחה לי במכתב מיום 13.6.66, בדקתי היום בפרוטוקול של ישיבת הממשלה מיום 27.3.60 - בה פטרתי דו"ח על שיחותי עם איזנהאור, עם מקמילן ואדנאור - על שיחה זו בעמוד 17-18 שם לא נזכר הנגב. אמרתי "אני כציע לו שבמשך עשר שנים הקרובות יתנן בהשקעות ובהלוואות לזמן ארוך 50.000.000 דולר לשנה לפיתוח הארץ, לפיתוח התקלאות ובעיקר לפיתוח התעשייה והימאות, על מנת להקל על קליטת העולים וגם על מיזוג הגליות - הוא הסכים לקוות מיד".

עם עורכי העיתונים נפגשתי ביום 29.3.60. להם אמרתי רק "כל מה שהצעתי לאדנאור נתקבל, הבטיח לעשות" שאלו אותי למה באה הכחשה מכון להודעה על עזרה כספית לישראל, אמרתי להם שזוהי אשמתו - שהסכמתי שהדבר יואמר ע"י "קול ישראל". אמרתי לעורכים שלא עוררתי שאלת היחסים הדיפלומטיים.

- בשעה ארבע אה"צ קיבלתי ממכתב של גולדה. ברור שהיא יכלה להשיב כל החומר בנוגע לשיחה ולסידורי ההלוואה של גרמניה כפי שאדנאור הבטיח, אבל היא מתעלמת ממכתבי לאדנאור מיום 27.9.60 - כתשובה על מכתבו של אדנאור מיום 5.8.60 (שבא כהמשך למכתבו של אבס מיום 29.7.60).

- כתבתי לה חשובה ומקסעי מכתבי הוכחתי לה כי אשכול בעצמו דיבר עם אהררד לפני כתיבת מכתבי זה - על מלווה לפיתוח הנגב.